

Daniel F.: Die Makrolepidopteren-Fauna des Sausalgebirges in der Südsteiermark. Mitteilungen der Abt. f. Zoologie und Botanik am Landesmuseum "Joanneum" in Graz, svazek 30, str. 87-260, 10 tab., Graz 1968.

Autor, pracovník zoologického muzea v Mnichově, věnoval se v letech 1954 až 1966 soustavnému faunistickému průzkumu lepidopterologicky velmi zajímavé, dříve však opomíjené oblasti, ležící 35 km jižně od Štýrského Hradce (Graz) a nepříliš vzdálené od státní hranice rakousko-jugoslávské. Jde o kopcovitý terén (280 až 670 m n.m.) s teplými vinorodými svahy a údolími, který ležel dosud mimo oblast hlavního zájmu sběratelů. Tím záslušnější jsou právě shrnuté výsledky dlouhodobého průzkumu.

Ve studované oblasti zjistil autor výskyt 806 druhů tzv. makrolepidopter a 321 mikrolepidopter. Výskyt několika druhů je hlášen z Rakouska poprvé. U druhů zajímavých svým rozšířením uvádí autor mapky rozšíření v Rakousku a v sousedních oblastech.

Obrazová část zahrnuje 37 fotografií nejpozoruhodnějších druhů a 12 fotografií hlavních biotopů ve studované oblasti. Dodatkem práce jsou seznamy zjištěných druhů tří hmyzích řádů, jejichž determinaci prováděli různí specialisté. Jsou to tyto řády: Hymenoptera (str. 251-257, Dr. Fr. Bachmaier a E. Diller), Trichoptera (str. 257-258, H. Hölzel) a Diptera, Tipulidae (str. 258-259, Dr. B. Mannheims).

Práce je dobrým přínosem k poznání dosud málo studované oblasti jihovýchodního Štýrska.

Josef Moucha

Diakonoff A.: Microlepidoptera of the Philippine Islands. Smithsonian Institution, U.S. National Museum, Bulletin no. 257, 484 str., 846 obr., Washington, D.C. 1967. Cena \$ 2.-

Monografie je výsledkem mnohaletého otudia známého lepidopterologa A. Diakonoffa, pracovníka Přírodovědeckého muzea v Leidenu, Nizozemí. Na Filipínských ostrovech bylo až dosud zjištěno 291 druhů, 5 poddruhů (subspecií) a 1 forma tzv. mikrolepidopter, z nichž: většina (146 druhů, 5 subspecií a 1 forma) byla popsána v této práci poprvé. Jde celkem o 138 rodů, náležejících do 20 čeledí.

Všechny druhy jsou přesně popsány, zařazeny do určovacích klíčů a vyobrazeny. Obrazová část zahrnuje jak pérovky (žilkatiny křídel, genitálie), tak fotografie imag. Na ostrovech bylo zjištěno velké procento endemických druhů: 203 z celkového počtu 291. Jde o první monografii mikrolepidopter Filipín, která dává dobrý základ k dalšímu studiu těchto významných čeledí. Uvážíme-li, že ve studované oblasti je známo mnohem větší množství tzv. makrolepidopter, Semperova monografie z let 1896 až 1902 jich uvádí přes 1500 druhů, není pochyb o tom, že během dalšího výzkumu zvýší se i počet druhů drobných motýlů. Z toho vyplývá mj. i ta skutečnost, že dosud udávaný počet druhů řádu Lepidoptera ve světovém měřítku (110 tisíc) je stále ještě značně nepřesný; svědčí o tom každá souborná práce o dosud málo prozkoumaných oblastech.

Monografie o drobných motýlech Filipín je příkladem vzorné taxonomicko-faunistické práce v oboru lepidopterologie.

Josef Moucha